

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 21P/127/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217390
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ildikó Vekrbauerová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7112217390.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Ildikó Vekrbauerovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťaťa rodičov otca: W. C. M., L.. XX.XX.XXXX, J. C. X, XXX XX T., zastúpeného JUDr. Jozefom Adamovským, advokátom so sídlom Žižkova 6, 040 01 Košice a matky: B. M., O.. Š.R., L.. XX.XX.XXXX, J. T. - X., toho času G. B. D. J. E. G.Š., N. XXX, XXX XX G., za účasti Okresnej prokuratúry Košice I, v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností takto

rozhodol:

I. Mal. S. M., L.. XX.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, a to od 11.7.2020 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020.

II. U r č u j e výživné zo strany otca na mal. S. M., L.. XX.X.XXXX od 28.12.2013 do 25.6.2020 vo výške 241,26 EUR, ktoré výživné je otec povinný platiť matke mal. S. M.,L.. XX.X.XXXX vždy do 15-teho dňa v mesiaci.

III. Dlžné výživné za obdobie od 28.12.2013 do 25.6.2020 n e u r č u j e .

IV. U r č u j e výživné zo strany matky tak, že táto je povinná prispievať na výživu mal. S. M., L.. XX.X.XXXX za obdobie od 26.6.2020 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

V. Dlžné výživné za obdobie od 26.5.2020 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 n e u r č u j e .

VI. Styk matky s mal. S. M., L.. XX.X.XXXX n e u p r a v u j e .

VII. Štátu n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

VIII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ (otec) pôvodným návrhom doručeným súdu dňa 9.7.2012 sa domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou (matka) a úpravy práv a povinností rodičov k maloletému S. M., L.. XX.X.XXXX. Navrhoval, aby súd na čas po rozvode manželstva zveril maloletého S. do jeho osobnej starostlivosti,

matku zaviazal prispievať na výživu maloletého S. sumou 150,- EUR mesačne a upravil styk maloletého S. s matkou, alebo zveriť maloletého S. do striedavej starostlivosti rodičov s tým, aby sa výživne zo strany rodičov neurčilo.

2. Matka k návrhu navrhovateľa v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 2.8.2012 okrem iného uviedla, že počas trvania manželstva otec zanedbával svoju vyživovaciu povinnosť voči nej a synovi, o všetko sa starala vždy sama z vlastných zdrojov príjmu, peniaze nedával a nemala prístup k spoločným peniazom. Otec pracuje ako obchodný riaditeľ pre spoločnosť BE Group s.r.o., denne do práce dochádza, z práce prichádza večer, každý týždeň absolvuje dvojdnové služobné cesty, víkendy trávi so svojimi priateľmi, pričom matka má vedomosť, že otcov mesačný čistý príjem dosahuje v priemere výšku 3.000,- EUR. Jej čistý mesačný príjem z podnikania je v priemere 250,- EUR. S dieťaťom má citový vzťah založený na úprimnosti, dôvere a dieťaťu dáva pocit bezpečia a istoty. Pracuje ako účtovníčka a tiež ako obchodná zástupkyňa, je samostatná, svoj pracovný režim vie prispôsobiť potrebám dieťaťa. Navrhla, aby súd zaviazal otca prispievať na výživu a starostlivosť maloletého sumou 1.500,- EUR mesačne, a to spätne za uplynulých 12 mesiacov, od kedy maloletý navštevuje školskú dochádzku, t. j. 1.9.2011 a zveril maloletého do výhradnej starostlivosti matky. Ďalej matka v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.1.2012 uviedla, že dňa 27.6.2012 podala trestné oznámenie na otca pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania maloletého otcom, vyšetrovateľ začal dňa 27.6.2012 trestné stíhanie a dňa 12.10.2012 vydal uznesenie o vznesení obvinenia. Matka podala návrh na vydanie predbežného opatrenia vo veci zverenie dieťaťa do jej výhradnej opatery, zákaz styku a určenia výživného, ktoré sa vedie na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P/91/2012. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.8.2012 č.k. 8CoP/347/2012-64 rozhodol o zákaze styku otca s maloletým, uložil 80,- EUR výživné a dieťa zveril do opatery matky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.8.2012. Pod sp. zn. 11P/76/2012 podala matka návrh vo veci zverenia dieťaťa do výhradnej opatery matky na čas do rozvodu a zákaz styku otca, pod sp. zn. 22P/92/2012 sa vedie konanie o určenie manželského výživného na čas do rozvodu a pod sp. zn. 41P/14/2012 sa vedie konanie o určenie výživného na maloletého na čas do rozvodu. Navrhla určiť výživné na maloletého vo výške 1.500,- EUR mesačne od 1.9.2011 vzhľadom na možnosti a schopnosti otca, ako aj potreby maloletého. Ďalej uviedla, že jej mesačné výdavky sú: nájomné - prenájom 350,- EUR, školské poplatky, pomôcky, krúžky a družina 100,- EUR, strava, drogeria, oblečenie, hračky, knihy, vitamíny 500-600,- EUR, cestovné do školy, na tréningy a výlety 100,- EUR, telefónne poplatky 30,- EUR a psychoterapia 60,- EUR a jednorazové výdavky: sezónne oblečenie dieťaťa 2 x za rok 300,- EUR (600,- EUR), hokejová výstroj, členské 1 x ročne 500,- EUR, školské potreby, učebné pomôcky 1 x ročne 300,- EUR, športové oblečenie, športové potreby, knihy, hračky 500,- EUR a výlety, škola v prírode, prázdninové aktivity 300,- EUR. Navrhla, aby súd zveril maloletého S. do výhradnej starostlivosti matky na čas po rozvode, zakázal styk otca so synom vzhľadom na rozhodnutie - predbežné opatrenie Krajského súdu v Košiciach, ohľadom zákazu styku otca s maloletým.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 9.8.2012 uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice I 11P/76/2012 zo dňa 9.7.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol maloletý zverený do starostlivosti matky, predbežne bol zakázaný styk otca s maloletým a že matka podala trestné oznámenie na otca za sexuálne zneužívanie maloletého syna. Matka vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti účtovníctva s čistým mesačným príjmom cca 250,- EUR, dňa 29.6.2012 opustila s maloletým spoločnú domácnosť a býva v prenajatom byte. Maloletý S. v školskom roku 2012/2013 bude žiakom 2. ročníka základnej školy, navštevuje pedopsychiatrickú ambulanciu a má reakciu na stres. Otec je zamestnaný v spoločnosti BE Group s.r.o. ako obchodný riaditeľ s čistým mesačným príjmom 1.000,- EUR a býva v 3-izbovom byte v jeho osobnom vlastníctve. Matka navrhuje na čas po rozvode zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti, styk otca s maloletým zakázať a otec navrhuje zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, uvažuje o striedavej osobnej starostlivosti. Na základe uvedených skutočností kolízny opatrovník navrhol, aby súd po vypočutí účastníkov konania a vykonanom dokazovaní zveril maloletého S. v zmysle jeho záverov.

4. Okresný súd Košice I rozsudkom č. k. 21P/127/2012-158 zo dňa 29.10.2013 rozviedol manželstvo navrhovateľa W.. C. M.T., L.. XX.XX.XXXX s odporkyňou B. M., O.. Š., L.. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 26.6.2004 pred Mestskou časťou Košice - Staré Mesto, zapísané v knihe manželstva Matričného úradu Mestskej časti Košice - Staré Mesto, vo X. XXX, O. XXXX, L. D. XX, pod poradovým číslom XXX (I. výrok). Na čas po rozvode zveril maloletého S. M.T., L.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorú ustanovil za majetkového opatrovníka (II. výrok), zo strany navrhovateľa určil pre dieťa výživné vo výške 500,- EUR, ktoré uložil navrhovateľovi posielat' odporkyni vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, od

právoplatnosti rozsudku (III. výrok) a vyslovil, že styk navrhovateľa s maloletým S. M., L.. XX.X.XXXX neupravuje (IV. výrok) a že žiadne z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (V. výrok).

5. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 8CoP/51/2014-183 zo dňa 25.8.2014 zrušil rozsudok v napadnutých výrokoch o výživnom a o styku navrhovateľa s maloletým S. a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Preto rozsudok Okresného súdu Košice I č. k. 21P/127/2012-158 zo dňa 29.10.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2013 vo výroku I., ktorým súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol, vo výroku II., ktorým bol na čas po rozvode maloletý S. M., L.. XXX.X.XXXX zverený do osobnej starostlivosti odporkyne a ustanovená za majetkovú opatrovníčku maloletého a vo výroku V., ktorým súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Košiciach v odôvodnení vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia vo vzťahu k zrušeným výrokom o výživnom a styku navrhovateľa s maloletým S. uviedol, že z obsahu predloženého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa pri jeho vyhotovovaní dôsledne nerešpektoval právo účastníkov konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 Dohovoru, pretože v ňom neuviedol, ako vyhodnotil zistený skutkový stav a akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil a v tomto smere sa obmedzil len na všeobecné konštatovanie, že „o výživnom pre maloletého rozhodol s prihliadnutím na príjmy otca dieťaťa a na potreby maloletého.“ O styku s maloletým súd nerozhodol vzhľadom na prebiehajúce súdne konanie. V prípade, že navrhovateľ bude spod obžaloby oslobodený, môže o úpravu styku so synom požiadať. Nezakázal z tohto dôvodu ani styk otca s maloletým, ani ho nepozbavil rodičovských práv. Takéto odôvodnenie je stručné, nejasné, zmätočné a nepreskúmateľné, nie je z neho zrejmé na základe akých skutkových okolností konajúci súd aplikoval citované zákonné ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku. Dopustil sa ďalšieho pochybenia, ak neuviedol, na základe akých konkrétnych zistení zaviazal otca prispievať na výživu maloletého S. 500,- EUR mesačne a v tejto súvislosti sa vôbec nevysporiadal s výdavkami maloletého, ktorých výšku otec už v konaní pred súdom prvého stupňa namietal. Diametrálne odlišné výpovede rodičov ako účastníkov konania žiadnym spôsobom nevyhodnotil a ich obsah nekvalifikoval. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nezistiteľné, prečo určil výživné v rozsahu 500,- EUR a z akého príjmu otca pri rozhodovaní vychádzal. Matkou tvrdený príjem a finančnú nezávislosť ako v minulosti, tak aj v súčasnosti žiadnym spôsobom neverifikoval, napriek tomu, že táto skutočnosť je relevantná pri rozhodovaní o výživnom. Pretože súd prvého stupňa sa pri vyhotovovaní odôvodnenia napadnutého rozsudku neriadil zásadami vyplývajúcimi z § 157 ods. 2 O.s.p., odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/O.s.p., v dôsledku čoho odvolací súd musel zrušiť napadnutý rozsudok a podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia vec vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou opätovne vyhotoviť nové rozhodnutie, predovšetkým v ňom uviesť, na základe akých skutočností a následných úvah určil rozsah výživného, aký vplyv na to mali odôvodnené potreby maloletého S., príjem a výdavky otca aj matky, vykonávať dokazovanie týkajúce sa návrhu otca na jeho úpravu styku s maloletým, ktoré doposiaľ vôbec nevykonal, všetky získané dôkazy opäť vyhodnotiť podľa § 132 O.s.p. a zistený skutkový stav právne posúdiť podľa relevantných ustanovení Zákona o rodine a opäť rozhodnúť o výživnom a o úprave styku otca s maloletým a rozsudok odôvodniť vo všetkých jeho výrokoch v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bol spätne preskúmateľný, zrozumiteľný, presvedčivý a logicky správny.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom otca, písomnými a ústnymi vyjadreniami otca, matky a kolízneho opatrovníka, s pripojenými spismi Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2017 a 21P/76/2017, znaleckým posudkom č. 6/2017 vypracovaným znalkyňou PhDr. Vierou Truskovou, PhD. a obsahom listinných dôkazov nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Z prvotnej výpovede otca na pojednávaní konanom dňa 6.2.2013 súd zistil, že matka začala podnikáť, načo jej poskytol peniaze, avšak podnikanie jej nič nevynášalo, mala rôzne pôžičky, ktoré nedokázala sama uhrádzať a viackrát jej vybavil zamestnanie, do ktorého mohla nastúpiť avšak ani o jedno nemala záujem. Počas celého manželstva otec financoval rodinu zo svojho príjmu, pracuje ako obchodný riaditeľ spoločnosti BE Group a jeho čistý priemerný mesačný príjem je cca 2.600,- EUR. Žiadal, aby súd na čas po rozvode zveril maloletého syna do jeho osobnej starostlivosti, alebo aby bol zverený do striedavej starostlivosti matky a otca a v prípade, že bude zverený matke bol ochotný prispievať na jeho výživu sumou 500,- EUR mesačne. V prípade, ak by bolo dieťa v striedavej starostlivosti tak by mohol platiť výživne pre syna 250,- EUR mesačne. Uviedol, že k jeho výdavkom patria poplatky za byt, za ktorý platí

mesačné nájomné od 230,- EUR do 250,- EUR a náklady za cestovné, oblečenie, hygienické potreby a stravovanie.

9. Z prvotnej výpovede matky súd zistil, že podnikala už v čase pred manželstvom a darilo sa jej až do roku 2011, kedy jej obchodný partner porušil zmluvné podmienky a bola nútená podať voči nemu žalobu, pričom podnikala v oblasti predaja, distribúcie, kozmetiky a rôznych iných záležitostí týkajúcich sa kozmetických služieb. Jej pravidelné ročné príjmy boli niekedy dokonca vyššie ako boli otcove a možno aj toto ho viedlo k tomu, že ju chcel dostať na menej platenú prácu, ktorú jej ponúkol. Vzhľadom k tomu, že sama sa stará o dieťa, nebola ochotná túto prácu zobrať a nie je odkázaná ani na zamestnanie iného druhu. Okrem toho matka robila aj daňové priznania alebo ekonomické práce pre rôznych súkromných podnikateľov, pre niektorých jej známych za čo má primeranú odmenu a jej približný mesačný príjem je vo výške 227,- EUR. Býva so synom v prenájme v jednoizbovom byte, za ktorý mesačne platí 350,- EUR a je pravda, že otec posielal na potreby syna určitú sumu peňazí avšak napriek tomu je nútená požičiavať si peniaze aj od svojich známych aby dokázala veci uhradiť a takisto potreby syna.

10. Z písomného vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 11.5.2016 (č. I. 280 spisu) vyplýva, že otec matke doposiaľ uhrádzal výživné vo výške 500,- EUR, že okrem výživného kupuje maloletému S. oblečenie, playstation, hračky a podobne. So synom by sa chcel veľmi rád pravidelne stretávať, ale nakoľko s matkou je veľmi zlá komunikácia, nedá sa s ňou dohodnúť ohľadom úpravy styku. Maloletý S. navštevuje 5. ročník základnej školy na J. XX v Košiciach, nestravuje sa v školskej jedálni, jedlo mu nechutí, matka mu zakupuje stravu vhodnú pre športovcov. Maloletý navštevuje strelecký krúžok v CVČ, kde matka uhrádza 4,- EUR, výdavky za školu v prírode sú v sume 140,- EUR. Kolízny opatrovník vykonal dňa 10.5.2016 neohlásené sociálne zisťovanie na Muškátovej ulici a zistil, že matka spolu so synom bývajú v jednoizbovom byte v prenájme, v ktorom bola prítomná aj maloletý S.. Matka uviedla, že je SZČO v oblasti ekonómie - spracováva účtovníctvo pre rôzne firmy a že jej príjmy sú vo výške 300 - 400,- EUR mesačne a taktiež poberá rodinné prídavky a výživne zo strany otca vo výške 500,- EUR. Výdaje matky pozostávajú z nájomného za byt vo výške 300,- EUR, nakupovania stravy vo výške 400,- EUR mesačne a uhrádza aj mobilný telefón 30,- EUR, internet 17,50 EUR a TV 7,- EUR. Na základe doterajších zistení, a to sociálneho zisťovania, osobného pohovoru s oboma rodičmi, pohovoru s maloletým S., kolízny opatrovník eviduje naďalej rozdielnosť predstáv rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, pretrvávajúce problémy pri realizácii styku otca s maloletým synom, má za to, že posúdenie záujmov maloletého S. vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vyžaduje v tomto prípade podrobné vyšetrenie rodičov a maloletého dieťaťa a dôsledného zhodnotenie prípadu odborníkom, a preto odporúča zväziť možnosť nariadenia súdnoznaleckého dokazovania z odboru psychológie a v zmysle jeho záverov rozhodnúť.

11. Zo znaleckého posudku, vypracovaného znalkyňou PhDr. Vierou Truskovou, PhD., znalkyňou pre odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, dospelých a sexuality č. 6/2017 súd zistil, že otec maloletého toho času nemá žiadne psychické ani zdravotné problémy, pričom u matky znalkyňa doporučila komplexné psychologické a psychiatrické vyšetrenie. Znalkyňa uviedla, že styk s matkou je pre maloletého výrazne nevhodný, a to pre jeho budúci zdravý, psychický a fyzický vývin, a je nutné tento patologický fixačný zväzok matka - syn rekonštruovať v neutrálnom prostredí, kde maloletý bude mať možnosť získať racionálny pohľad na svojho otca, kde bude v kontakte aj so širšou rodinou a získa aj nový sociálny rozmer v referenčných skupinách. Matka u dieťaťa vytvára obraz o nebezpečnosti ich okolia pre neho, zámerne ho zneisťuje a zastrahuje, živí v ňom dojem absolútnej ochrany a hyperprotektívnej väzby na ňu, ako na matku. Maloletý odmieta otca, nemá o otca záujem, po období, kedy sa začalo celé rozvodové konanie komplikovať, tak mal otec znemožňovaný prístup k synovi matkou, mal s ním málo kontaktu a prepieralo sa jeho podozrenie s CSA, a v maloletom sa živila predstava o otcovi, ktorý ich chce zničiť, a neposiela im neposiela im peniaze, preto ich majú nedostatok a nemôžu si dovoliť to, čo iné deti, preto nemajú ani vlastný dom a bývanie. Matka bráni syna „pred zlým otcom“. Znalkyňa doporučila, že je dôležité, aby mal maloletý možnosť aktívneho kontaktu s otcom, so širšou rodinou zo strany matky, ako aj otca. Kontakt s matkou navrhla obmedziť na minimálnu mieru, komunikáciu s ňou realizovať iba za prítomnosti tretej osoby - psychológa, sociálneho pracovníka, pedagóga, a počkať, kým sa situácia o maloletého začne racionalizovať. Pričom tento krok je dôležitý pre maloletého, najmä pre jeho budúci zdravý, psychický a fyzický vývin.

12. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 3T/38/2013 z 28.5.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/114/2014 z 20.11.2014 rozhodol tak, že obžalovaného W.. C. M.,

L.. XX.XX.XXXX, oslobodil spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona.

13. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2017 súd zistil, že matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd dočasne zakázal styk otca s maloletým S. a pozbavil otca jeho rodičovských práv vzhľadom k ich zneužívaniu s následkami bezprostredného ohrozenia na psychickom a fyzickom zdraví dieťaťa, aj zanedbávaním povinnej výživy. Okresný súd Košice I uznesením č. k. 11P/106/2017-80 zo dňa 31.10.2017 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a predmetné uznesenie potvrdil Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 8CoP/241/2018-192 zo dňa 26.10.2018.

14. Okresný súd Košice I uznesením č. k. 11P/106/2017-4 zo dňa 25.7.2017 návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd zviazal matku odovzdať maloletého S. do ústavnej starostlivosti KS DORKA, Hemerkova 28, Košice, zamietol. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 7CoP/171/2017-46 zo dňa 25.9.2017 zmenil vyššie uvedené uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne umiestnil maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX do dočasnej starostlivosti Krízového strediska DORKA so sídlom v Košiciach na ulici Hemerkovej č. 28. Uznesenie súdu druhej inštancie nadobudlo vykonateľnosť dňa 25.9.2017.

15. Okresný súd Košice I uznesením 11P/106/2017-285 zo dňa 25.5.2020 v konaní o nariadenie ústavnej starostlivosti, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2017 zo dňa 25.7.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/171/2017 zo dňa 25.9.2017 (I. výrok), maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania, vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/76/2017 (II. výrok) a matku zviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, k rukám otca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou tohto uznesenia (III. výrok). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2020 a vykonateľnosť čo do vyživovacej povinnosti matky dňa 25.6.2020. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia (bod 44) vyplýva, že na základe zistených skutočností a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že v prvom rade je potrebné najprv rozhodnúť o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 363 CMP, nakoľko sa zmenili pomery, pre ktoré bolo toto neodkladné opatrenie nariadené. V danom prípade súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým umiestnil maloletého do dočasnej starostlivosti Krízového strediska DORKA, so sídlom v Košiciach na Hemerkovej č. 28, pričom vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalkyne PhDr. Viery Truskovej, PhD. č. 6/2017, ktoré súd už vyššie uviedol. Toto rozhodnutie doposiaľ nebolo vykonané z dôvodu, že matka neodovzdala maloletého do ústavnej starostlivosti. Matka maloletého je od 5.5.2020 vo väzbe a maloletý strávil víkend od 5.5. do 7.5.2020 u svojej starej matky, t.j. matky jeho matky, pričom sám sa vyjadril, že veľmi pozitívne vníma to, že nemusel ísť do Krízového strediska DORKA, a je rád, že mohol ísť k babke. Následne od 7.5.2020 je maloletý u otca, kde má podľa zistení kolízneho opatrovníka vytvorené priaznivé podmienky na život a zdravý vývoj a otec mu v spolupráci so starou matkou zo strany matky, zabezpečujú všetky potreby. Zo správy kolízneho opatrovníka, ktorá bola súdu predložená dňa 20.5.2020 však jednoznačne vyplýva, že maloletý S. sám uviedol, že si praje byť do budúcnosti zverený otcovi. Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, že zrušil nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol maloletý dočasne umiestnený do starostlivosti Krízového strediska DORKA, nakoľko v danom prípade už pominuli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, pretože maloletý si už cestu k otcovi hľadá tým, že sú spolu, trávia spolu čas, maloletý od 7.5.2020 v podstate u otca už aj býva. Otec mu vytvoril aj vhodné podmienky na bývanie a vlastný priestor a otec má eminentný záujem o starostlivosť o svojho syna, o čom svedčí aj fakt, že už v roku 2017 podal na tunajšom súde návrh na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému tak, že ho žiada zveriť do svojej starostlivosti. Ďalej z odôvodnenia predmetného uznesenia (bod 45) vyplýva, že súd na základe uvedených skutočností dospel k tomu záveru, že je v záujme maloletého S., aby bol dočasne zverený do osobnej starostlivosti svojho otca, a to do právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21P/76/2017. Uvedené konanie je prerušené do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva, ktorý návrh podala matka na tunajšom súde pod sp. zn. 21Pc/41/2018, avšak stále za otca sa považuje otec, ktorý je aj zapísaný v rodnom liste maloletého, W.. C. M.. Osobná starostlivosť jedného z rodičov má prednosť

pred ústavnou starostlivosťou, keďže je dôležité, aby boli zachované rodinné väzby medzi otcom a synom, ak to nie je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa a dieťaťu nehrozí žiadna ujma. Súd považoval za naliehavé v danom prípade rozhodnúť o zverení maloletého S. do dočasnej starostlivosti jeho otca neodkladným opatrením. V danom prípade súd prihliadal aj názor maloletého S., ktorý vyjadril pred kolíznym opatrovníkom, že chce byť s otcom, pričom maloletý má t. č. už 15 rokov, a teda jeho vôľu v tak závažnom zásahu do jeho života nie je možné opomenúť. Súd maloletého však nemohol pre krátkosť času určeného zákonom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočítať, avšak názor, ktorý vyjadril pred kolíznym opatrovníkom je jednoznačný, a keďže je tu druhý rodič, ktorý má záujem o maloletého sa postarať, pokiaľ matka starostlivosť o maloletého primerane nezabezpečovala a nezvládala, a t. č. ani nemôže, je v najlepšom záujme maloletého S., aby bol zverený dočasne do osobnej starostlivosti otca. Súd poukázal na to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 21P/76/2017, bude vykonávať potrebné dokazovanie vo veci samej za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému.

16. Z rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 súd zistil, že v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX, dieťaťa rodičov B. M. a otca W. C. M., v konaní o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému súd rozhodol tak, že mení rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/127/2012 z 29.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/51/2014 z 25.8.2014 v časti zverenia maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX tak, že maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX zveruje do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok (I. výrok). Súd určil výživné zo strany matky tak, že táto je povinná prispievať na výživu maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa, alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku (II. výrok), styk matky s maloletým sa neurčuje (III. výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (IV. výrok). Tento rozsudok v čase rozhodnutia súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21P/127/2012 nenadobudol právoplatnosť.

17. Z uznesenia Okresného Košice - okolie č.k. 3Nt/7/2020-203 zo dňa 13.7.2020 súd zistil, že matke bolo nariadené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.7.2020. Toho času sa matka nachádza v G. B. D. J. E. G., N. XXX, XXX XX G..

18. Otec vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.8.2020 doručenom súdu toho istého dňa poukázal na to, že od júna 2017 až do mája 2020 pokračoval v dobrovoľnom platení výživného na maloletého syna Alexa vo výške 80,- EUR mesačne a doteraz tak uhradil od rozvodu výživné vo výške 19.060,- EUR: od novembra 2013 do apríla 2016 vo výške 15.000,- EUR (30 mesiacov po 500,- EUR), od mája 2016 do júna 2016 vo výške 300,- EUR (2 mesiace po 150,- EUR) a od júla 2016 do mája 2020 vo výške 3.760,- EUR (47 mesiacov po 80,- EUR).

19. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.8.2020 uviedol, že na základe rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/127/2012, bolo manželstvo pani M. a pána M. rozvedené, maloleté dieťa bolo predmetným rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti jeho matky, zároveň súd určil zo strany otca povinnosť pravidelne prispievať na jeho výživu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2013 v časti rozvodu manželstva a zverenia maloletého do osobnej starostlivosti jeho matky. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoP/51/2014-183 zo dňa 25.8.2014 súd zrušil výroky o výživnom a úprave styku navrhovateľa s maloletým a vec vrátil prvostupňovému súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie, v ktorom bolo následne nariadené vo veci znalecké dokazovanie. Pre opakované obštrukcie zo strany matky, pani B. M. pri realizácii znaleckého dokazovania a tým marenia vypracovania znaleckého posudku, bolo realizované súdom stanovenou znalkyňou predbežné psychologické vyšetrenie maloletého dieťaťa priamo v škole, ktorú dieťa v tom čase navštevovalo. Na základe zhodnotenia všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu vedenia života matky, pani M. s prihliadnutím na závery a odporúčania súdnej znalkyne, bol kolíznym opatrovníkom podaný návrh na vydanie neodkladného opatrenia na dočasné umiestnenie maloletého S. do starostlivosti Krízového strediska DORKA, Hemerkova 28, Košice. Vecné argumenty a všetky vzniknuté okolnosti týkajúce sa situácie maloletého dieťaťa posúdil a vyhodnotil Krajský súd v Košiciach v tom zmysle, že uznesením sp. zn. 7CoP/171/2017 nariadil vyňatie maloletého dieťaťa zo starostlivosti jeho matky a nariadil jeho umiestnenie do vyššie uvedeného krízového centra v Košiciach. Nakoľko zo strany matky nedošlo k dobrovoľnému plneniu predmetného uznesenia Krajského súdu v Košiciach,

vykonateľného dňa 25.9.2017, právoplatného dňa 4.10.2017, z dôvodu potreby ochrany najlepších záujmov maloletého S., jeho zdravého psychického a fyzického vývinu, ktoré boli zo strany jeho matky vážne ohrozené, kolízny opatrovník požiadal Okresný súd Košice I o realizáciu výkonu rozhodnutia súdu, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18Em/2/2017, a ktoré bolo uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 4.8.2020 zastavené. V odôvodnení predmetného uznesenia sa okrem iného uvádza, že v priebehu konania bolo zistené, že uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2017 zo dňa 25.5.2020 súd zrušil uznesenie Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/106/2017 zo dňa 25.7.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/171/2017 zo dňa 25.9.2017. Uznesenie sa stalo vykonateľné dňa 25.6.2020 a právoplatné dňa 11.7.2020 s tým, že maloletý S. M. bol zverený do osobnej starostlivosti jeho otca, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod zn. 21P/76/2017 - konanie o zmenu úpravy práv a povinnosti k maloletému dieťaťu. Maloletý S. sa toho času nachádza v starostlivosti otca. V domácnosti otca bolo realizované sociálne zisťovanie v mieste jeho bydliska, na adrese I. X, T. a bolo zistené, že domácnosť je kompletne vybavená nábytkom a vecami dennej potreby, kuchynská linka je vybavená zabudovanými spotrebičmi, hygienická úroveň domácnosti vykazuje veľmi dobrú úroveň. Maloletý S. má k dispozícii samostatnú izbu, ktorú mu otec t. č. zariaďuje podľa jeho predstáv a možno konštatovať, že sa jedná o ideálny prototyp izby vhodnej pre adolescenta vo veku maloletého S.. Otec pracuje v spoločnosti Unix spol. s r.o. na pozícii manažéra pobočky, jeho čistý mesačný príjem sa pohybuje na úrovni cca 1.150,- EUR a otec má vytvorené vhodné podmienky na riadne zabezpečenie starostlivosti o maloletého. Otec v osobnom rozhovore uviedol, že on na podanom návrhu na zverenie maloletého S. do jeho osobnej starostlivosti zotrváva, podľa jeho názoru je toto jediné správne riešenie pre dieťa, že si dokáže do budúcnosti skĺbiť svoj pracovný čas so starostlivosťou o syna, má záujem venovať sa synovi naplno a verí, že zmeškaný čas, ktorý s ním nemohol tráviť nie jeho zapríčinením, sa mu podarí v budúcnosti aspoň sčasti nahradiť. Toho času kooperujú v zabezpečovaní starostlivosti so starou matkou (z matkinej strany), pani Š.. Počas bežného pracovného dňa, kedy je otec v práci, trávi čas maloletý S. v domácnosti u starej matky, a to najmä z toho dôvodu, aby dieťa nebolo ponechané počas letných prázdnin samé na seba. Maloletý S. v rozhovore, ktorý bol vedený počas realizácie sociálneho zisťovania v mieste bydliska otca uviedol, že si praje byť do budúcnosti zverený otcovi a je rád, že môže tráviť čas aj so starou matkou. Ďalej sa vyjadril v tom zmysle, že ak by to bolo nevyhnutné, on nemá problém toto svoje vyjadrenie povedať aj priamo na súde a k osobe matky sa už v rozhovore vraciť nechcel, pri zmienke o tom, či aj matke bude návrh otca doručený, bolo badať u neho zvýšené napätie. Do ďalšieho rozhovoru, ktorý sa týkal povinnej školskej dochádzky sa zapojil už aj otec a stará matka a v prípade, že sa S. podarí urobiť rozdielové skúšky za 8. ročník, ktoré by mohol absolvovať v ZŠ C. W., otec plánuje prihlásiť ho v ďalšom školskom roku 2020/2021 do 9. ročníka v ZŠ C., ktorá sa nachádza najbližšie k miestu jeho bydliska. S maloletým S. boli realizované štyri individuálne psychologické stretnutia prevažne v týždňových intervaloch. V rámci rozhovorov bol maloletý veľmi otvorený a komunikatívny, v témach dominovala najmä oblasť jeho prežívania a aktuálnych problémov v opätovnom nadviazaní vzťahu s otcom, či spracovávanie jeho vzťahu s matkou. Čo sa týka názoru otca na úpravu styku maloletého s jeho matkou do budúcnosti, je otec toho názoru, že nie je potrebné súdom upravovať styk maloletého s jeho matkou, nakoľko on synovi do budúcnosti brániť v stretávaní sa s jeho matkou nemieni, záleží to na S., či a ako sa bude chcieť so svojou matkou stretávať a záleží aj na zdravotnom stave matky. Výšku výživného zo strany matky navrhuje otec ponechať na zvážení konajúceho súdu, prijateľná z jeho strany je aj minimálna výška výživného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v časti úpravy styku maloletého s otcom a v časti určenia výživného voči maloletému dieťaťu zo strany otca kolízny opatrovník odporučil konanie zastaviť, nakoľko medzičasom došlo ku zmene pomerov v rodine maloletého, a to tým, že starostlivosť o maloletého je zabezpečovaná zo strany jeho otca, pána C. M..

20. Otec vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 23. 10.2020 uviedol, že pracoval v spoločnosti UNIX Auto s.r.o., bol manažérom košickej pobočky, a to od 15.8.2017 do 4.9.2020 a jeho čistý mesačný príjem za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.150,- EUR, avšak jeho pracovný pomer v tejto spoločnosti sa skončil dňom 4.9.2020 dohodou, keďže došlo zo strany zamestnávateľa k výmene na jeho pracovnej pozícii. Toho času je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach o podporu v nezamestnanosti avšak doposiaľ rozhodnutie nedostal. Pri skončení pracovného pomeru obdržal dvojmesačné odstupné vo výške cca 3.000,- EUR, z ktorých v súčasnosti hradí svoje životné náklady, ako aj náklady spojené so starostlivosťou o maloletého S.. Otec doručil súdu dňa 2.11.2020 písomné vyčíslenie životných nákladov, z ktorého vyplýva, že mesačné náklady otca sú nasledovné: strava 300,- EUR, bývanie 160,- EUR od januára 2018 (do decembra 2017 cca 230,- EUR), životné poistenie 28,- EUR, telekomunikačné služby a internet 60,- EUR, oblečenie a obuv

100,- EUR, permanentka fitness 27,- EUR, hygiena a drogéria 30,- EUR, výdavky na auto 60,- EUR, splátky spotrebného úveru (do 10/2024) 140,- EUR a daň z nehnuteľnosti a odpad 10,- EUR. Ďalej uviedol, že výdavky na maloletého sa ťažko dajú vyčíslieť na mesačnej báze, nakoľko v mesiaci jún 2020 t.j. v období, keď bol maloletý zverený otcovi, nemal maloletý takmer žiadne vhodné oblečenie ani obuv a otec preto musel zabezpečiť veľké jednorazové nákupy, resp. investície, ktorými sú: zariadenie detskej izby 1.600,- EUR, oblečenie 500,- EUR, obuv 300,- EUR, poplatky u zubára 200,- EUR, notebook 500,- EUR (potrebný na dištančné vzdelávanie), mobilný telefón 200,- EUR. Na začiatku septembra v súvislosti so začiatkom školského roka otec zabezpečil synovi oblečenie a obuv v sume 200,- EUR, školské poplatky a pomôcky spolu 70,- EUR, telesná výchova (tenisky, šortky, tepláky, tričká, mikina) 50,- EUR. Z pravidelne opakujúcich sa výdavkov otec vyčíslil mesačník na MHD 10,- EUR, vreckové 40,- EUR mesačne a paušál na mobilné telekomunikačné služby 25,- EUR mesačne.

21. Otec v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.11.2020 okrem iného uviedol, že pracoval v čase podania návrhu až do 31.03.2016 v spoločnosti BE Group Slovakia s.r.o., že okolnosti straty zamestnania podrobne popísal a zdokumentoval na pojednávaní dňa 26.4.2016, ako aj vo vyjadrení zo dňa 30.5.2017 a z uvedeného dôvodu platil od mája 2016 výživné vo výške 150,- EUR mesačne. Následne matka maloletého podala v máji 2016 návrh na exekúciu na vymoženie dlžného výživného za máj 2016 vo výške 350,- EUR, ako aj budúceho výživného vo výške 500,- EUR mesačne a trov exekúcie, uvedené exekučné konanie prebiehalo na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16Er/2773/2016, otec sa v exekučnom konaní bránil námietkami, ktorým bolo vyhovené, pričom predmetné exekučné konanie bolo zastavené až po dovolacom konaní uznesením Okresného súdu Košice sp. zn. 16Er/2773/2016-138 zo dňa 7.11.2019. Keďže otcov príjem bol počas obdobia vedenia exekučného konania nižší ako boli jeho náklady len na bývanie (cca 230,- EUR mesačne do 31.12.2017), musel si na živobytie, ako aj na platenie výživného na maloletého S. finančné prostriedky požičiavať. Otec bol názoru, že matka nevládala výchovu maloletého aj jej rodičovské povinnosti, podľa informácií od učiteliek otec vedel, že maloletý mal problémy so správaním a prospechom a dochádzkou do školy už počas školského roka 2015/2016, čo otec oznámil konajúcemu súdu už v roku 2016. Maloletý často menil školy (do roku 2017 vymenil za 5 rokov štyri školy - po ZŠ B. L., ZŠ P., ZŠ J., Športové gymnázium, P. D. XXX). Otec sa pri stretnutí s triednou učiteľkou dozvedel, že maloletý má problém s prospechom a má nevhodné správanie a zo strany matky nebola v tejto oblasti žiadna odozva, problém v správaní a prospechu hľadala matka len v pedagógoch, kvôli čomu maloletý menil často školské zariadenia, čo nie je v jeho záujme. Dôsledkom nenavštevovania základnej školy bolo, že matka bola podľa informácií otca zadržaná dňa 5.5.2020 pre trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, (konanie vedené Okresným súdom Košice - okolie, č. k. 3Tp/43/2020) a maloletý bol jej preto dňa 5.5.2020 odobratý. Otec o uvedenom trestnom konaní nemá takmer žiadne informácie, avšak matka nakoniec nebola na základe znaleckého posudku vyhotoveného v tomto trestnom konaní uznaná za trestne spôsobilú (z dôvodu duševnej poruchy) a bola umiestnená na psychiatrické oddelenie nemocnice v Rožňave. Na základe uvedeného podľa názoru otca by bolo v rozpore so zásadou spravodlivosti, ako aj v rozpore s dobrými mravmi, aby bola otcovi uložená povinnosť platiť na maloletého dlžné výživné matke za obdobie, počas ktorého matka starostlivosť o výchovu maloletého vyslovene zanedbávala a bránila mu v povinnej školskej dochádzke a pred trestným konaním ju ochránila len trestná nespôsobilosť. Navyše maloletý bol matke fyzicky odňatý dňa 5.5.2020 a následne bol neodkladným opatrením Okresného súdu Košice I (sp. zn. 11P/106/2017) zo dňa 25.5.2020 dočasne zverený do osobnej starostlivosti otca. Toto neodkladné opatrenie bolo otcovi doručené už dňa 28.05.2020 a otec ihneď zabezpečil pre maloletého potrebné oblečenie, obuv, zariadenie detskej izby, ako aj iné potreby a starostlivosť. Z uvedeného je zrejmé, že nie je na mieste, aby otec platil výživné na maloletého matke prinajmenšom od mája 2020. Otec považuje za dôležité, že o nevhodnom vplyve matky na maloletého mal súd vedomosť prinajmenšom od znaleckého posudku č. 6/2017 zo dňa 22.6.2017, pričom už v návrhu na rozvod manželstva navrhoval, aby bol maloletý zverený do jeho starostlivosti, avšak zrejme z dôvodu krivého obvinenia otca matkou (v dôsledku ktorého bolo voči otcovi vedené tunajším súdom trestné konanie sp. zn. 3T/38/2013), v ktorom bol otec nakoniec uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/114/2014 oslobodený a v dôsledku negatívneho vplyvu matky na maloletého počas inkontaktného obdobia, bol maloletý zverený jej. Otec podal návrh na zverenie maloletého jemu, konanie je vedené na súde pod sp. zn. 21P/76/2017, v ktorom bolo dňa 19.11.2020 neprávoplatne rozhodnuté o zverení maloletého otcovi - t. j. o zmene rozsudku 21P/127/2012-158 v časti zverenia maloletého, styku a výživného. Pokiaľ na poslednom pojednávaní bolo k majetkovým pomerom matky uvedené, že ako podnikateľka bola v strate za roky 2017, 2018 a 2019 otec uvádza, že jej nezdar v podnikaní ako matke nebránil v tom, aby sa zamestnala a poberala mzdu a tým si svoje príjmy zlepšila. Sama matka priznala vo vyjadrení k návrhu na rozvod, že jej príjmy

boli z podnikania 30.000,- EUR. Navyše otec v rámci vyporiadania BSM vyplatil matke v novembri 2015 sumu vo výške 20,845,30 EUR (uvedené otec oznámil súdu a preukázal dohodou o vyporiadaní BSM na pojednávaní dňa 26.4.2016) a zároveň nadobudla motorové vozidlo Škoda Octavia a teda je zrejmé, že matka vo finančnej núdzi byť nemohla a je zjavné, že aj svoje potreby zabezpečovala len z týchto prostriedkov od otca a výživného. Otec je toho názoru, že súd by nemal trestať maloletého eventuálnym určením dlžného výživného, ktoré by otec bol povinný zaplatiť matke a podporovať tak úmyselné obštrukcie matky, resp. zneužitie práva matkou, ktoré bolo v zjavnom rozpore so záujmami maloletého. V prípade, že by súd určil dlžné výživné (t. j. výživné vo vyššej sume ako ho otec platil), tak súd opäť vystaví otca priamej hrozbe exekučného konania so všetkými z tohto vyplývajúcimi negatívnymi dôsledkami a v konečnom dôsledku by tak došlo k ohrozeniu starostlivosti o maloletého Alexa, nakoľko tieto prostriedky potrebuje otec na zabezpečovanie potrieb maloletého, ako aj jeho potrieb a teda potrestaný by bol predovšetkým maloletý. Otec dával taktiež do pozornosti súdu, že matka od vydania neodkladného opatrenia zo dňa 25.5.2020 žiadne výživné otcovi neplatí a starostlivosť o maloletého zabezpečuje a zrejme do budúca aj bude zabezpečovať len z vlastných prostriedkov. Otec zároveň poukázal na to, že od novembra 2013 do apríla 2016 platil na výživu maloletého vo výške 500,- EUR mesačne, v období od mája 2016 do júna 2016 vo výške 150,- EUR a od júla 2016 do 20.5.2020 vo výške 80 EUR,- mesačne, a to až do júna 2020.

22. Advokát otca na pojednávaní konanom dňa 11.12.2020 navrhol, aby súd zveril maloletého S. do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude zastupovať a spravovať jeho majetok, určil výživné zo strany otca na maloletého S. za rozhodné obdobie v takej výške, v akej ho za toto obdobie otec zaplatil, teda v celkovej výške 19.060,- EUR, keďže otec zaplatil matke maloletého S. výživné celkom v uvedenej výške, a aby súd dlžné výživné za obdobie, počas ktorého maloletý S. bol v starostlivosti matky neurčil. Taktiež navrhol, aby súd vzhľadom na súčasnú situáciu možnosti a schopnosti matky určil výživné zo strany matky v minimálnej výške a uviedol, že otec dlžné výživné za obdobie, počas ktorého maloletý S. bol v jeho osobnej starostlivosti nežiada. Navrhol, aby súd styk matky s maloletým S. neupravoval, keďže matka sa aj v súčasnosti stretáva s maloletým S. a otec v tomto smere nevidí žiadny problém.

23. Z potvrdenia o príjme zamestnávateľa otca - BE Group Slovakia, s.r.o. zo dňa 10.2.2016 (č. I. 222 spisu) súd zistil, že čistý mesačný príjem otca bol za rok 2012 vo výške 2.709,37 EUR, za rok 2013 vo výške 1.508,16 EUR, za rok 2014 vo výške 1.677,34 EUR a za rok 2015 vo výške 1.909,05 EUR.

24. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 21.3.2016 (č. I. 251 spisu) vyplýva, že pracovný pomer otca v spoločnosti BE Group Slovakia, s.r.o. sa skončil dohodou ku dňu 31.3.2016.

25. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 7.4.2016 (č. I. 253 spisu) vyplýva, že otec bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 1.4.2016.

26. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 2.5.2016 (č. I. 323 spisu) vyplýva, že otec má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 56,4165 EUR od 1.4.2016 na obdobie 6 mesiacov.

27. Z oznámenia Feron Slovakia, a.s. zo dňa 12.11.2020 (č. I. 840 spisu) vyplýva, že otec bol zamestnaný v uvedenej obchodnej spoločnosti od 15.8.2016 do 14.8.2017.

28. Z opisu mzdového listu (č. I. 841-842 spisu) vyplýva, že čistý príjem otca bol za obdobie od 15.8.2016 do 14.8.2017 vo výške 4.210,40 EUR (rok 2016) plus 7.461,85 EUR (rok 2017)=11.672,25 EUR a teda čistý mesačný príjem otca tak predstavuje sumu 972,69 EUR.

29. Z opisu mzdového listu (č. I. 834-839 spisu) vyplýva, že čistý príjem otca v spoločnosti UNIX Auto s.r.o. bol za rok 2017 (od 8/2017 do 12/2017) vo výške 5.608,50 EUR, za rok 2018 vo výške 14.911,55 EUR a za rok 2019 vo výške 16.528,88 EUR a teda čistý mesačný príjem tak predstavuje sumu 1.277,55 EUR (37.048,93 EUR : 29 mesiacov).

30. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 27.8.2020 (č. I. 826 spisu) vyplýva, že pracovný pomer otca v spoločnosti UNIX Auto s.r.o. sa skončil dňom 4.9.2020.

31. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 19.10.2020 (č. I. 827 spisu) vyplýva, že otec má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 59,7536 EUR od 5.9.2020 na obdobie 6 mesiacov.

32. Z informatívneho výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Košice (č. I. 813 spisu) vyplýva, že matka bola zapísaná ako podnikateľský subjekt do uvedeného registra pod obchodným menom - B. M., IČO: 44774460 s miestom podnikania - 040 01 Košice - D. C., C. X, deň vzniku oprávnenia 5.5.2009 a že podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 19.8.2020.

33. Z daňových priznaní k dani z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobie - roky 2012 - 2018 daňového subjektu B. M., teda matky vyplývajú, že za uvedené roky daňovník mal vyššie výdavky ako príjmy a preto v každom roku boli vykázané daňové straty.

34. Z lustrácie Sociálnej poisťovni súd zistil, že v tejto matka nie je evidovaná, nepoberá žiadne nemocenské ani úrazové poistenie, ani poistenie v nezamestnanosti. Poberá iba prídavky na maloleté dieťa vo výške 24,95 EUR mesačne. Matka nie je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

35. Z ustanovenia § 24 Zákona o rodine vyplýva, že v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. Súd taktiež dbá pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovania sa o maloletom dieťaťi.

36. Podľa § 24 ods. 1, 3, 4, 5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťaťi. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťaťi domáhať na súde.

37. Podľa ust. § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

38. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné

samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

39. Podľa ust. § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

40. Na základe vykonaného dokazovania bolo súdu preukázané, že maloletý S. v priebehu konania bol zverený do osobnej starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21P/76/2017, ktorá skutočnosť je zrejماً z druhého výroku uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 11P/106/2017-285 zo dňa 25.5.2020, právoplatného dňa 11.7.2020 a následne Okresný súd Košice I v konaní o zmene úpravy styku práv a povinnosti k maloletému rozsudkom č. k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P/127/2012 z 29.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/51/2014 v časti zverenia maloletého S. M.Á., L.. XX.X.XXXX tak, že maloletého S. M., L.. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Preto súd v tomto konaní zohľadnúc vyššie uvedené rozhodnutia ohľadom úpravy práv a povinnosti k maloletému S. rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku, a teda maloletého S. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, a to od 11.7.2020 (odo dňa právoplatnosti druhého výroku uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 11P/106/2017-285 zo dňa 25.5.2020) do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020.

41. Pri určení vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. za obdobie od 28.12.2013 (od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva) do 25.6.2020 (kedy nadobudol vykonateľnosť tretí výrok uznesenia Okresného súdu Košice I č. k. 11P/106/2017-285 zo dňa 25.5.2020, ktorým bola matke uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého S. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, k rukám otca, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou tohto uznesenia) súd vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov otca, ktoré súd zisťoval v priebehu konania a teda z príjmu otca za rozhodné obdobie ako aj z odôvodnených potrieb maloletého S., zohľadňujúc aj príjmy matky a jej osobnú starostlivosť o maloletého S. za rozhodné obdobie. Preto súd určil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletého S. za rozhodné obdobie v sume 241,26 EUR mesačne, tak ako je to uvedené v druhom výroku tohto rozsudku a ktoré výživné súd považuje za primerané vzhľadom na zárobkové schopnosti a možnosti otca a na odôvodnené potreby maloletého S..

42. Súd v predmetnej veci dlžné výživné za obdobie od 28.12.2013 do 25.6.2020 neurčil, nakoľko dlžné výživné na strane otca ani nevzniklo. Súd k tomuto záveru dospel na základe vykonaného dokazovania a teda z listinných dôkazov predložených otcom o úhradách výživného a vzal za preukázané, že otec za rozhodné obdobie od 28.12.2013 do 25.6.2020 uhradil celkom výživné v sume 19.060, EUR: od novembra 2013 do apríla 2016 15.000,- EUR (30 mesiacov x 500,- EUR), od mája 2016 do júna 2016 vo výške 300,- EUR (2 mesiace x 150,- EUR) a od júla 2016 do mája 2020 vo výške 3.760,- EUR (47 mesiacov x 80 EUR). Zhrnúc vyššie uvedené otec zaplatil celkom za rozhodné obdobie t.j. 79 mesiacov výživné vo výške 19.060,- EUR čo predstavuje platenie výživného za rozhodné obdobie mesačne vo výške 241,26 EUR (19.060 : 79 = 241,26 EUR).

43. Pri určení výživného zo strany matky za obdobie od 26.6.2020 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice č. k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 súd bral zreteľ na tú

skutočnosť, že matka maloletého S. toho času je nezamestnaná, nemá žiaden príjem a vzhľadom k tomu, že je umiestnená v psychiatrickej liečebni nemá ani reálnu možnosť, aby si nejakým spôsobom finančné prostriedky zarobila a preto nebolo možné určiť vyššie výživné zo strany matky na maloletého S.. Otec na pojednávaní uviedol, že súhlasí s výškou výživného v minimálnom rozsahu a dlžné výživné za obdobie od 26.6.2020 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 21P/76/2017-196 zo dňa 19.11.2020 nežiada, preto súd za uvedené obdobie dlžné výživné neurčil.

44. Vzhľadom na to, že otec na pojednávaní uviedol, že matka aj v súčasnosti sa s maloletým S. stretáva a súdu navrhol, aby súd styk matky s maloletým S. neupravoval, súd rozhodol tak, že styk matky s maloletým neupravoval.

45. Podľa ustanovenia § 57 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

46. Podľa ustanovenia § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. V tomto konaní trovy štátu vznikli vo výške 498,- EUR, vyplatením odmeny znalkyni PhDr. Viere Truskovej, PhD. za vypracovanie znaleckého posudku č. 6/2017 z finančných prostriedkov štátu.

48. Štát má podľa výsledku konania proti účastníkom právo na náhradu nákladov konania, ktoré platil aj pre konania, v ktorých účastníci nemali postavenie navrhovateľov a odporcov, teda v konaniach, ktoré sú vecne oslobodené od súdnych poplatkov alebo v ktorých účastníci sú osobne oslobodení od súdnych poplatkov. Pre priznanie náhrady trov konania, ktoré platil štát, nie je smerodajné, či dokazovanie nariadené súdom, v dôsledku ktorého vznikli trovy štátu, bolo opodstatnené. Z uvedeného vyplýva, že v konaniach mimosporových, kde nie je možné hovoriť o neúspechu alebo úspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu, avšak musí u každého z nich skúmať, či nespĺňa predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 49 ods. 2 CMP. V prípade, ak súd zistí, že na strane účastníka sú splnené predpoklady na oslobodenie, trovy, ktoré by bol inak povinný nahradiť, znáša štát. Uvedenú povinnosť pritom nemožno prenášať na iných účastníkov konania. Ak by bol účastník konania oslobodený od platenia súdnych poplatkov len z časti, alebo ak by súd dospel k záveru, že u tohto účastníka sú splnené predpoklady na oslobodenie len z časti, náhradu trov štátu proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah oslobodenia.

49. Štátu súd náhradu trov konania nepriznal s prihliadnutím na to, že ide o mimosporové konanie, kde je typická dominancia princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania, ale aplikuje tzv. vyšetrovací, resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto bol súd povinný vykonať aj dôkaz, v danom prípade znaleckým posudkom č. 6/2017, nakoľko to bolo potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

50. Na základe uvedeného súd štátu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z. z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§62 ods.1 Civilného mimosporového poriadku, z. č.161/2015 Z.z., ďalej iba CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.